

[Indenrigsministeren.]

til Organisationen paa den ene Side svarer Organisation paa den anden Side. Rent logisk kan man meget vel deraf drage den Slutning, at paa de Omraader, hvor dette ikke er Tilfældet, hvor kun den ene Part er organiseret, og maaske, som Tilfældet er her, stærkt organiseret, har Samfundet Ret og Pligt til at have Indseende med, at Organisationens Styrke ikke misbruges. Jeg siger ikke dette for at give Udtryk for den Opfattelse, at Lægerne i Almindelighed misbruger deres Magt. Jeg har personlig haft den Glæde at kende adskillige Læger, jeg kan vist bruge det Udtryk: af den gamle, fine Skole, der udøver en uhyre opslidende Gerning til Hjælp og Trøst for deres Medmennesker, og for hvem det økonomiske er det underordnede, ligesom jeg ogsaa kan sige, at jeg her i København har mødt den Læge, der ofte, naar han kom i et fattigt Hjem, i Stedet for at tage Honorar, efterlod en Skilling til det daglige Brød. Nej, naar jeg siger dette, er det, fordi man jo maa tage paa disse Ting ud fra de Tendenser og Synspunkter, der som Hovedregel præger Tiden, og for at understrege, at de almindelige Grundsætninger, som Samfundet er bygget paa, vil det blive vanskeligere og vanskeligere for den ene eller den anden Stand at kunne se bort fra. Jeg er imidlertid paa det nuværende Tidspunkt blevet staaende ved de almindelige Bestemmelser vedrørende Betaling for Lægehjælp, som jeg allerede har nævnt, men at andre Synspunkter i stigende Grad vil gøre sig gældende, er jeg ikke i Tvivl om, og jeg er ogsaa rede til at drøfte saadanne Synspunkter. At ogsaa de Synspunkter, der indeholdes i det Mindretalsforslag, jeg her har nævnt, vil blive blandt de Muligheder, der vil blive drøftet, nærer jeg ingen som helst Tvivl om. Jeg føjer til, at i denne § 15 suppleres den her nævnte Bestemmelse om Betaling for Lægehjælp med en Bestemmelse, der siger:

„Ej heller kan en Læge som Befordringsgodtgørelse kræve mere end Dækning af de til en rimelig Befordring medgaaende Udgifter; besøger Lægen flere Patienter paa samme Rejse, vil der være at foretage en passende Fordeling af Befordringsudgifterne.“

Jeg vil gerne sætte en Strøg under denne Bestemmelse.

Jeg vil endnu gerne tilføje, at naar jeg er blevet staaende ved den Affattelse af Paragraffen, jeg her har omtalt, da staar det i nogen Grad i Forbindelse med, at det forekommer mig, at man i Dele af

Lægestanden i den seneste Tid har kunnet spore — og jeg kan ogsaa sige, at jeg har sporet det hos Formanden for den danske Lægeforening — en Forstaaelse af de Hensyn, som Lægernes særlige Stilling giver Forpligtelse til at tage, ikke mindst i en Tid som den nuværende. Jeg tror derfor, det er rigtigt endnu en Stund at lade den nærmere Tids Udvikling paa dette Omraade tale, forinden Lovgivningen gaar videre.

Med Hensyn til Afsnittet om Kvaksalveri skal jeg ganske henvise til de af Kommissionen og dens Flertal anførte Synspunkter, som jeg i det store og hele har kunnet slutte mig til, og som jeg tror det vil være rigtigt at følge uden at komme ind paa en stor principiel Debat om dette i øvrigt saa overmaade interessante Emne.

Jeg skal hermed anbefale ogsaa dette Lovforslag til Folketingets velvillige Behandling.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Beslutning af Folketinget om Nedsættelse af et Udvalg til Undersøgelse af Finanslovforslagets Bestemmelser vedrørende de frie Bevillinger, Honorarer, Kontorholdsudgifter m. m.

Valgt blev: *L. D. Rasmussen, Andreasen (Næstved), O. Andersen, Lundberg, J. Chr. Jensen, Trier, Povlsen, Rasmussen (Gylling), N. Neergaard, Pinkholt, Krag, C. O. Pedersen, Arnh Jensen, Korsgaard og Pitzner.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Afgørelse af Formandens Forslag om Behandlingen af:

a) Forslag til Rigsdagsbeslutning vedrørende et af den internationale Arbejdskonference i Genève i Aaret 1921 vedtaget Udkast til Konvention angaaende en ugentlig Hviledag i industrielle Virksomheder.

b) Forslag til Rigsdagsbeslutning vedrørende et af den internationale Arbejdskonference i Genève i Aaret 1921 vedtaget Udkast til Konvention angaaende Borns Beskæftigelse ved Landbrugsarbejde.